

कृपाणुः, त्रि, (कृपां लाति आदत्ते। ला + डुः।
यदा कृपाविद्यते ऽस्यास्मिन् वा। कृपा + आलुच्।)
दयालुः। इत्यमरः। ३। १। १५॥
(यथा भागवते। ४। १२। ५१।
कृपाणोर्देननाथस्य देवास्तस्यानुग्रहेते”॥)
कृपी, स्त्री, (कृप + डीप्।) क्रोधाचार्यपत्नी। इति
मेदिनी॥ (यथा, महाभारते। १। १३१। २२।
“भारद्वाजो ततो भार्या कृपीं क्रोधाऽन्वविन्दत”॥
अस्या जन्मविवरणं यथा,—
परा किं महर्षेर्गौतमस्य पुत्रः शरद्वान् नाम
ऋषिः धनुर्वेदपरत्वात् विपुलेन तपसा च इन्द्र-
सन्तापयामास। इन्द्रस्तु अस्य तपोविघ्नं चिकीर्षु-
र्जानपदीं नाम सर्वेशं प्राहिणोत्। अथ रूप-
यौवनाद्यां तामवलोकयतस्तस्य सद्यसा रेतस्व-
स्त्वान्द तत्तु शरस्तम्बे स्थापितं सत् द्विधाभवत्।
ततस्तस्मात् मिथुनं समजायत। तदैव राजा
शान्ततुष्ट्यामागतः अपत्यमिथुनं समवलोक्य
राजधानीमानोय संस्कारादिभिः संवर्द्धयामास।
कृपया संवर्द्धनाच्च कृपः कृपीति तयोर्नाम चक्रे।
सर्वं कृपाचार्यस्य भगिनी। एषैव अश्वत्थामो
जननीत्यवगन्तव्या॥)
कृपीटं, स्त्री, (कृप + “कृतृकपिभ्यः कीटन्”।
उणां ४। १८४। इति कीटन्। बाहुलकात्
लताभावः।) उदरम्। जलम्। इति मेदिनी॥
विपिनम्। इन्धनम्। इति शब्दरत्नावली॥
कृपीटपालः, पुं, (कृपीटं जलं पालयतीति। पालि +
अण्।) केनिपातः। समुद्रः। इति मेदिनी। पवनः।
इति शब्दरत्नावली॥
कृपीटयोनिः, पुं, (कृपीटस्य जलस्य योनिः कारणं।
“वायोऽग्निरग्नेरापः” इति श्रुतेस्तथात्वम्। यदा
कृपीटं काष्ठं योनिरुत्पत्तिस्थानं यस्य।) अग्निः।
इत्यमरः। १। १। ५६॥
कृपीपतिः, पुं, (कृप्याः कृपभगिन्याः पतिर्भर्ता।)
क्रोधाचार्यः। इति शब्दमाला॥
कृपीपुत्रः, पुं, (कृप्याः पुत्रः।) अश्वत्थामा। इति
सूरिप्रयोगः॥
कृपीसुतः, पुं, (कृप्याः सुतः।) अश्वत्थामा। इति
त्रिकाण्डशेषः॥
कृमिः, पुं, (क्रामतीति। क्रमु पादविक्षेपे + “क्रमित-
मिश्रतित्तस्मात् इच्”। उणां। ४। १२१। इति
इन् “अमेः सम्सारणश्च” इति अणुवृत्तेः सम्-
सारणश्च।) कीटः। पोका इति भाषा। तत्प-
र्यायः। नीलाङ्गः २। इत्यमरः। २। ५। १३।
मिलाङ्गः ३ क्रिमिः ४। इति तट्टीका॥ पुण्ड्रः ५।
इति अट्टाधरः॥ लाक्षा। कृमिलः। खरः। इति
विश्वमेडिन्यौ॥ उदरजातकीटरोगः। तस्यौ-
षधं यथा,—
“वटरीकाग्वीमूलं गुडान्जलं समन्वितम्।
अग्निना साधितं जरथा कृमीन्सर्वान् हरेत्क्विव”॥
इति गारुडे १६४ अध्यायः॥
“कृमयो द्विविधाः पोक्ता बाह्याभ्यन्तरसम्भवाः।
बाह्या यूकाः पण्डिताः स्युः किञ्चनकान्तयान्तराः॥

सप्तधा हि भवेदाह्व्याः बद्धाश्चान्तः समुद्भवाः।
तेषां वक्ष्यामि संभूतिं बाह्याभ्यन्तरे नृणाम्॥
रूक्षादतिबलात् खेदात् चिन्तया शोचनादपि।
कफधातुसमुद्भूतास्तीक्ष्णा यूका भवन्ति हि॥
यूकाः कृष्णाः पराः श्वेतास्तृतीयाश्चर्मणि स्थिताः।
सूक्ष्मातिविकटा रूक्षाश्चर्माभाश्चर्मयूकिकाः।
चतुर्थी विन्दुकी नाम वर्तुणा मूत्रसम्भवा॥
मत्स्यग्राद्याश्च पञ्चम्यो बाह्योपद्रवकारिणः।
यूका मस्तकसंस्थाने श्वेता वस्त्रनिवासिनी॥
चर्मयूका नेत्रचर्मसु सूक्ष्मे रोमणि यष्टिका।
उष्णप्रयनिषेवाच्च अजीर्णं मधुरद्रवात्॥
रूक्षाद्गोघूमयवाद्रपिष्ट-
गुण्डेन वा क्षीरविपर्ययेण।
दिवाशयाने च सपिच्छलेन
धर्मणि पापोदकसेचनेन॥
सङ्गायते तेन मलाशयेषु
कृमिजलं कोष्ठविकारकारि॥
यष्टिधास्ते समुद्दिष्टास्तेषां वक्ष्यामि लक्षणम्।
कफकोष्ठं मलाधारं कोष्ठे सर्पन्ति सर्पवत्॥
पृथुमण्डा भवत्येके केचित् किञ्चुकसन्निभाः।
धान्याङ्गुरनिभाः केचित् केचित् सूक्ष्मास्तथाश्वः॥
सूचीमुखाः परिच्छेद्याश्चान्ताणि सादयन्ति ते।
वक्ष्यामि लक्षणं तेषां चिकित्साश्च प्रदक्ष्य मे॥
ज्वरोद्भूदोगमूत्रं वा वमिषत् खेदनं भ्रमः।
अरुचिर्वन्धवैषम्यमतीसारं सफेनिलम्॥
गर्जनं जठरे चैव मन्दाधित्वञ्च जायते।
पिपासा पीतता नेत्रे किञ्चुकैः पीडितस्य च॥
इति गण्डवृद्धलक्षणम्॥ *॥
सूचीवत्तृण्यतेऽन्ताणि रक्तश्चैवातिसार्यते।
यद्वा भक्षयन्त्यन्ते रक्तां वा वमते भृशम्॥
क्षोदो मुखेऽरुचिर्जाड्यं मन्दाधित्वञ्च वेपथुः।
क्षुत्तृणा च ज्वरो ज्ञेयाः सूचीमुखकृमोरुजाः॥
इति सूचीमुखलक्षणम्॥ *॥
ये च धान्याङ्गुरास्तेषां वक्ष्याम्यथ च लक्षणम्।
मलाशयस्थाः कृमयो मूलं जघ्नन्ति ते भृशम्॥
तैस्तु संपीड्यते देहे विड्भिर्देनं परुषता।
कृशत्वश्चापि हृत्क्षोदं कृमयो जनयन्ति ते॥
हारीतः संशयापन्नः पादौ संयद्वा पृच्छति।
कथं देहे मनुष्यस्य मूलमूत्रवसाशये॥
सम्भवन्ति कथञ्चादौ वर्जयन्ति कथं पुनः।
कथं वा शीर्णोद्भवे नानाहारावभक्षणे॥
जायन्ते केन कृमयः सूक्ष्माधोगाग्निनोऽप्यथ।
नानाऽऽमपक्वभक्षान्नं दहते वा ऊताशनः॥
कथन्ते कृमयश्चान्ते न दहन्तेऽन्तराग्निना।
एवं पृष्टो महाचार्यः प्रोवाच मुनिपुङ्गवः॥
आचेय उवाच।
प्रष्टुपुत्र! महाबाहो! कृमिसम्भवकारणम्।
विशद्वाद्भरसैः पुनः। रक्तश्चैवास्त्य कुप्यति॥
कफेनैकदिनं याति शुक्रेण। रक्तं व्रजेत्।
पञ्चभूतात्मके वायौ ते तु ताः सचेतनाः॥
कोष्ठाग्निना न दहन्ते न जीर्यन्ते रसानिति।
विषे जातो यथा कीटो न विषेण मृतिं व्रजेत्॥

तथा ऊताशनोद्भूतं न ऊताशेन जीर्यति।
भेषजं संप्रवक्ष्यामि येन तेऽपि तरन्ति वै॥
पतन्ति वा शमंयान्ति भेषजानि प्रदक्ष्य मे।
वचाऽजमोदा कृमिजित्यलाश-
वीजं शठी रामठकं चिरञ्च।
उष्णोदके तत्परिपिच्यपेयं
पतन्ति शीघ्रं शतधातुकीटाः॥
शठी यवानि पिचुमर्दपत्रान्
विड्ङ्कृष्णातिविषा रसोनम्।
सन्निध्य मूत्रेण चिरत्पयुक्तम्
विनाशनं सर्वकृमोर्हजानाम्॥
मरिचं पिप्लीमूलं विड्ङ्कृश्रियु यवानिकाचिरुतः।
गोमूत्रेण तु पेयं पानं शीघ्रं कृमोन् हन्ति॥
मुक्ता विशाखा चिफला सुपर्णा
श्रियः सुवाङ्गं सलिलेन कृष्णः।
पानं सङ्गृह्णा कृमिशत्रुचूर्णं
विनाशनं सर्वकृमोर्हजानाम्॥
“मातुलुङ्गस्य मूलाणि रसोनं कृमिजित्तिरुत्।
अजमोदा निम्बपत्रं गोमूत्रेण तु पेययेत्॥
पानमेतत् प्रशंसन्ति कृमिदोषनिवारणम्।
ज्वरप्रोक्ताणि पथ्यानि कृमिदोषे प्रदापयेत्॥
इति कृमिचिकित्सा”॥ *॥
इति महर्ष्याभेयभाषिते हारीतोत्तरे कृमिचि-
कित्सा नाम पञ्चमोऽध्यायः॥ *॥
अस्य निदानपूर्वकसंस्थापितचिकित्सितं यथा।
“अजीर्णाध्यशनासाग्नेर्विषमलिनान्नाशने।
अव्यायामदिवास्वप्नगुर्वतिस्त्रिगुणशीतलैः।
माषपिष्टान्नविदलविस्फालूकश्रेयकैः॥
पर्णशकासुवाशुक्ष्माद्विद्धीरगुडैस्तुभिः।
पलाजानूपपिशितपिण्डाकपृथुकादिभिः॥
खाद्वक्ष्यद्वयपानैश्च स्नेह्या पित्तञ्च कुप्यति।
कृमोन् बद्धविधाकारान् करोति विविधाश्वान्॥
आमपक्काशयस्तेषां प्रसवः प्रायशः स्मृतः।
विंशतेः कृमिजातीनां त्रिविधः सम्भवः स्मृतः॥
पुरीषकफरक्तानि तेषां वक्ष्यामि लक्षणम्।
अथवा वियवाः क्षिप्याश्चिप्या गण्डवृद्धास्तथा।
चूरवो द्विमुखाश्चैव सप्तैवैते पुरीषजाः॥
श्वेताः सूक्ष्मास्तुदन्त्येते गुदं प्रतिसरन्ति च।
तेषामेवापरे पुच्छैः पृथक् भवन्ति हि॥
श्रुताभिमान्यपाण्डुत्वविट्त्वम्बलसंक्षयाः।
प्रसेकाश्चिह्नदोगविड्भेदास्तु पुरीषजैः॥
रक्ता गण्डवृद्धा दीर्घा गुदकण्डूनिपातिनः।
श्रुताटोपशङ्कद्वेदपक्षिनाशकराश्च ते॥
दर्भपृष्ठा महापृष्ठाः प्रलूनाश्चिपितास्तथा।
पिपीलिका दाहणाश्च कफकोपसमुद्भवाः॥
रोमशा रोममूर्जानः सपुच्छाः श्वावमण्डलाः।
मूत्रधान्याङ्गराकाराः शुक्लास्ते तनवस्तथा॥
मज्जादा नेत्रलोढारस्तालुश्रोत्रमुजस्तथा।
शिरोद्भूदोगवमयुप्रतिश्रयायकाराश्च ते॥
केशरोमनखादाश्च दन्तादाः क्लिक्किशास्तथा।
कुष्ठजाश्च परोसर्पाः ज्ञेयाः शोणितसम्भवाः॥
ते सरक्ताश्च कृष्णाश्च क्षिग्भाश्च पृथक्स्तथा॥